

Legrand, Bibl. Hell. XVIII, 1, 6. 357-361

(2)

ΡΥΘΙΟΣ
Ἀδαμόντιος

λόγων μυητικῶν, δογματικῶν τε ἐνδεῶν,
ὥς οἱ Ἑῶοι χ' ἰταγοὶ πρεσβύομεν,
μὴ γινῶσιν ἀμφοῖν εὐχερέστεράν ἔχων. »

Εἰς τὴν σελ. XII :

« Ἐλεγχίτην ἀδάμας, χεύων ὀφρύος,
ἀεικέλῃν τε πίστεως φρονημάτων,
σοφῶς ἀμύνει ἰταγοῖς ὁ ῥυθίος

ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Αἰνῶν
μεθόδιος εὐχέτης σου »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

✓

Εἰς τὰς βιβλ. XIII-XV :

«Τίς καὶ πόθεν καὶ ἐπὶ τίνων ὁ συγγραφεὺς.

Τὴν μὲν οὖν αἰτίαν δι' ἣν τοὺς ἑλέγχους συνέγραψεν Ἀδάμιος
ὁ Ῥύσιος, κομψότερον ἐν προοιμίοις διέλαβε. Περὶς δὲ κυρίως
τοῦτου τοῦ Ῥύσιου, παλιχνιον ὅτι ἐν Ἀσκαμητῷ πόλει μέγα φθο-
ρήν τε κείμενον, τανῷ ιδιωτικῶς Ἀριστεύον, μέγα δὲ ξερὰ βυλὰ,
Δαιδαλῶς, διὰ τοῦ ποιμήνου ἴσως τοῦ χωρίου καὶ εὐοπτον. Τοῦτο
καὶ εἰσέτι συμμένει καὶ εὐανδρεῖ ἀνδράσιν ιδιωταῖς μὲν, εὐσε-
βέσι δὲ ὅμως κοσμούμενον. ὅπη περαιούται καὶ ἡ ἐπαρχία
τῆς Χαλκηδόνος. Ἐπεὶ οὖν οὗτος ὁρμώμενος παῖς τε ἔτι ὢν,
τῶν φύσεων αὐτῶν εἰς Βυζάντιον μεταμιεθέντων, τοῖς ἐμείβε-
σθαι σπουδαίοις εὐδοκείῃς ἐπαιδεύθη, ἐν πᾶσι διαμένοντα
τοῦτε ἐν λόχοις εὐδοκίμον Ἰακώβου Ἀρχείου. Αἰρεθεὶς δὲ